

عنوان مقاله:

بررسی رابطه ریسک گریزی و تقاضای بیمه عمر

محل انتشار:

دومین کنفرانس اقتصاد و مدیریت کاربردی با رویکرد ملی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

ناصرعلی یداله زاده طبری - استاد دانشگاه آزاد بابل

مجید شاهرخی صحنه - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت بازرگانی بیمه

خلاصه مقاله:

طبق نظریه کلاسیک، ریسک گریزی متقاضیان بیمه نامه عمر با سطح ریسک آنان رابطه ای مستقیم دارد بدین معنی که افراد ریسک گریز با سطح ریسک بالا تقاضای بیشتری برای پوشش بیمه ای دارند و افراد دارای سطح ریسک پائین تقاضای کمتری برای پوشش بیمه ای دارند یعنی غالب افراد ریسک گریز که تمایل به خرید بیمه نامه عمر دارند دارای سطح ریسک بالا می باشند و بالعکس که این امر بیانگر وضعیت انتخاب نامساعد یا کژگزینی در بازار بیمه است. این تحقیق فرضیه فوق را مورد تردید قرار داده و اثر ریسک گریزی را بر تقاضای بیمه عمر بررسی می نماید. در این مقاله به کمک روش تحلیل رگرسیون لاجیت یا پروبیت اثر عوامل و فاکتورهای ریسک گریزی چون سن، جنسیت، تحصیلات، تاهل و سرپرستی، سلامت افراد، سبک زندگی افراد، ثروت و درآمد افراد، اشتغال و میزان نگرانی نسبت به آینده بر تقاضای بیمه عمر بررسی می شود. نتایج تحقیق نشان می دهد که در ایران ریسک گریزی از طریق عواملی چون تاهل و سرپرستی، ثروت و درآمد و اشتغال بر میزان تقاضای بیمه عمر اثر معناداری ندارد. اما ریسک گریزی از طریق عواملی چون سن، جنس و سطح تحصیلات بر تقاضای بیمه عمر اثر معنادار و مثبت دارد و از طریق عواملی چون وضعیت سلامت افراد، سبک زندگی افراد و میزان نگرانی نسبت به آینده بر تقاضای بیمه عمر اثر معنادار و منفی دارد. از آنجا که افراد در سطوح ریسک مختلف تمایل گوناگونی نسبت به تقاضای بیمه عمر سرمایه دارند و درجه ریسک گریزی این افراد نیز بسیار متنوع است میتوان گفت که برخلاف تئوری سنتی تقاضا بازار بیمه عمر در ایران در شرایط نرمال و طبیعی قرار دارد و افراد جامعه از این حیث در یک توزیع نسبتا نرمال قرار دارند و این امر برای شرکتهای بیمه ای نیز بسیار مفید است.

کلمات کلیدی:

بیمه عمر، ریسک، ریسک گریزی، ریسک پذیری، کژگزینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/379232>

